

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1. สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน จำนวน 68 บริษัท โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 57 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 83.82 จากนั้นนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้ผลการศึกษา 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามคือ อายุ ตำแหน่งและประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้ง 57 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 25 – 30 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการบัญชี ทำงานในตำแหน่งพนักงาน/เจ้าหน้าที่บัญชี และมีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน จำนวน 57 ราย พบว่า

ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะโดยรวมในระดับปานกลางตามลำดับดังนี้ เรื่องความหมายของมาตรฐานฯ มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาเรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน เรื่องประมาณการหนี้สินและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และเรื่องที่ดินอาคารและอุปกรณ์ และมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุดในเรื่องอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ในเรื่องความหมายของมาตรฐานฯ ที่ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด เป็นความรู้ความเข้าใจที่ว่า กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ คือ กิจการที่ไม่ใช่กิจการที่มีการซื้อขายตราสารทุนหรือตราสารหนี้ของกิจการต่อประชาชน หรือกิจการที่นำส่งงบการเงินของกิจการให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์หรือหน่วยงานกำกับดูแลอื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในการออกขายหลักทรัพย์ใดๆต่อประชาชน หรือกิจการที่ดำเนินธุรกิจหลักในการดูแลทรัพย์สินของบุคคลภายนอกในวงกว้าง และบริษัทมหาชน ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชน

ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดในเรื่องอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน โดยมีความรู้ความเข้าใจว่า หากกิจการมีสินทรัพย์ถาวรที่เข้านิยามอสังหาริมทรัพย์แสดงเป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้กิจการเลือกที่จะจัดประเภทใหม่ โดยแสดงเป็นรายการอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน หรือกิจการไม่จัดประเภทใหม่แต่เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ซึ่งตามมาตรฐานฯ กิจการไม่สามารถเลือกที่จะจัดประเภทของสินทรัพย์ถาวรที่เข้านิยามอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ได้ กิจการจะต้องทำการจัดประเภทสินทรัพย์ใหม่เป็นอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสีย
สาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัด
ลำพูน จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการ
รายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้
เสียสาธารณะในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน จำนวน 57 ราย จำแนกตามข้อมูลทั่วไป
ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

เมื่อจำแนกความรู้ความเข้าใจตามอายุ และตำแหน่ง มีความแตกต่างกันเพียง
เล็กน้อย แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าผู้ทำบัญชีจะมีอายุ และมีตำแหน่งอะไร ก็ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจ
ต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงิน แต่เมื่อจำแนกความรู้ความเข้าใจตามประสบการณ์ทำงานมี
ความแตกต่างระหว่างผู้ทำบัญชี โดยผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปีมีระดับความรู้ความ
เข้าใจที่มาก ส่วนผู้ทำบัญชีที่มีประสบการณ์ที่มากกว่า 5 ปี มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ผู้ทำบัญชีจำนวน 2 ราย ต้องการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกิจการจัดการอบรม
เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจในมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสีย
สาธารณะให้มากขึ้น

5.2. อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับ
กิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะในนิคม
อุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถามในการวัดความรู้ความเข้าใจ พบว่า

ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจระดับปานกลางต่อมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงิน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้ทำบัญชีมีความสามารถในการจดจำรายละเอียด ดีความและแปล
ความตามมาตรฐานฯได้ในระดับปานกลาง

ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในเรื่องที่ดิน อาคารและ
อุปกรณ์ หัวข้อการวัดมูลค่าด้วยวิธีการตีราคาใหม่ ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด
คิดเป็นร้อยละ 82.50 ใน ซึ่งสอดคล้องกับเจษฎาพร วุฒิประเสริฐ(2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และ
ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์
(ปรับปรุง 2550) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเรื่องวิธีการตีราคาใหม่ ร้อยละ 95
ระดับความรู้สูง

ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในเรื่องต้นทุนการกู้ยืม ผู้ทำบัญชีมีความรู้ความเข้าใจมากที่สุด โดยเข้าใจว่า การรับรู้ต้นทุนการกู้ยืมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มา การก่อสร้าง หรือการผลิตสินทรัพย์ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ให้รับรู้เป็นส่วนหนึ่งของราคาทุนของสินทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับบัญชีของ สว่าง โรจน์(2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและการเตรียมความพร้อมสำหรับมาตรฐานการบัญชีปรับปรุง 2552 ของผู้สอนวิชาชีพบัญชี พบว่า คำถามเกี่ยวกับการรวมต้นทุนการกู้ยืมเป็นราคาทุนของสินทรัพย์ เป็นคำถามที่มีผู้ตอบถูกมากที่สุด

ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในเรื่องการนำเสนอและจัดทำงบการเงิน ผู้ทำบัญชีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับอาภาศรี ตระกูลจันทนาค(2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจของผู้ทำบัญชีเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 เรื่อง การนำเสนองบในจังหวัดปทุมธานี” พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่โดยมีความรู้ความเข้าใจปานกลางในเรื่องการนำเสนอและจัดทำงบการเงิน

ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ในเรื่องที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หัวข้อการคิดค่าเสื่อมราคาและการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินของส่วนที่สำคัญแยกจากกัน ผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดลำพูน ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ ร้อยละ 59.60 ระดับความรู้ความเข้าใจน้อย ในขณะที่กับเจษฎาพร วุฒิประเสริฐ(2553) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้และความเข้าใจของผู้ทำบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์(ปรับปรุง 2550) พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการคิดค่าเสื่อมราคาที่ว่ากิจการต้องคิดค่าเสื่อมราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ แต่ละส่วนที่มีนัยสำคัญแยกต่างหากจากกัน ร้อยละ 39 ระดับความรู้ต่ำ

ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจมาก ว่า การตั้งประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน กิจการที่ไม่เคยตั้งประมาณการมาก่อน ให้กิจการรับรู้ประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงาน ในวันสิ้นรอบระยะเวลา รายงานแรก ในขณะที่ธัญญาภาณจน์ โพธิ์พัฒน์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจของนักบัญชีที่มีต่อมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน พบว่า ผู้ทำบัญชีมีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลางว่า หากกิจการยังไม่เคยตั้งประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงานมาก่อน ให้กิจการรับรู้ประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์พนักงาน ณ วันสิ้นงวดระยะเวลา รายงานแรกที่น่ามาตรฐานมาใช้

5.3. ข้อค้นพบ

การศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินสำหรับกิจการที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะของผู้ทำบัญชีในนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน มีข้อค้นพบดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ความหมายของมาตรฐานฯ มากที่สุด แต่กลับมีความรู้ความเข้าใจโดยรวมในระดับปานกลางต่อมาตรฐานฯ แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้ว่ามาตรฐานฯคืออะไร แต่ยังมีรู้ความเข้าใจในรายละเอียดข้อกำหนดของมาตรฐานฯแค่เพียงบางส่วน ทำให้มีระดับความรู้ความเข้าใจแค่ระดับปานกลางเท่านั้น

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจน้อย ในเรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน เนื่องจากอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน เป็นเรื่องที่กิจการไม่ค่อยได้ปฏิบัติหรือแทบจะไม่ได้ปฏิบัติ จึงเป็นเรื่องปกติที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความรู้ความเข้าใจน้อย

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจน้อย ในเรื่อง สินค้าคงเหลือ ซึ่งควรเป็นเรื่องที่กิจการน่าจะมีรู้ความเข้าใจที่มากกว่านี้ เพราะเป็นเรื่องที่ทุกกิจการควรจะได้ใช้ เนื่องจากกิจการส่วนมากจะต้องมีสินค้าคงเหลือในกิจการ

4. ความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีความแตกต่างกัน โดย ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความรู้ความเข้าใจมาก ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 5 ปี มีความรู้ความเข้าใจปานกลาง แสดงให้เห็นว่า แม้จะเป็นผู้ที่ทำบัญชีมาก่อน มีประสบการณ์ทำงานที่มากกว่า แต่ในเรื่องความรู้ความเข้าใจต่อมาตรฐานการรายงานของมาตรฐานฯที่ออกมาใหม่ กลับมีความรู้ความเข้าใจน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ที่น้อยกว่า ซึ่งอาจเกิดจากการที่ผู้ที่มีประสบการณ์ทำงานที่มากกว่า 5 ปี คิดว่ามีประสบการณ์ในการทำงานที่มากพอแล้ว และงานที่ทำเป็นงานประจำอาศัยความชำนาญในการบันทึกบัญชีก็เพียงพอ ไม่จำเป็นต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่มีเวลาในการหาความรู้เพิ่มเติมก็เป็นได้

5.4. ข้อเสนอแนะ

ผู้ทำบัญชีควรหมั่นหาความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาความรู้ ซึ่งจะช่วยให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเรื่องสินค้าคงเหลือ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ต้องมีการนำไปปฏิบัติในกิจการไม่ควรจะให้มีรู้ความเข้าใจแค่ระดับน้อย

กิจการควรสนับสนุนให้ผู้ทำบัญชีเข้ารับการอบรมและพัฒนาหาความรู้เพิ่มเติมให้มาก เพื่อให้ผู้ทำบัญชีมีความพร้อม มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น